

Lähiö-podcast

Jakso 2: MolyBros ja Myrtsi – tarina tubettajakaksikon takaa

Puhujat:

Sikke eli Siiriliina Kantola (SK) ja Niilo Helminen (NH), vieraina Abdirahman Keinaan (AK) ja Ibrahim Manza (IM)

[Joka jaksossa toistuvat alkuspiikit]

SK: Mä oon Sikke.

NH: Ja mä oon Niilo.

SK: Ja sä kuuntelet Lähiö-podcastia.

NH: Seuraavan kahdeksan jakson aikana me tullaan selvittää, onko Vantaa todella maineensa veroinen ja mitkä on kiinnostavimmat ilmiöt ja tyypit Vantaalla just nyt.

SK: Me tullaan käymään Vantaan eri lähiöissä ja juttelemaan meidän mielenkiintoisten vieraiden kanssa esimerkiksi heidän Vantaa-identiteetistä.

NH: Me tullaan juttelee katutaiteesta, siitä onks nuorilla mahdollisuus vaikuttaa ja me päästään myös kuulemaan, millaista on ollut elää ja kasvaa Vantaan Korsossa.

SK: Onks Korso todella pahan maineensa veroinen vai liplattaako Ankkalammen vesissä rakkauden virta?

[kuulutus] *Hyvät matkustajat, bästa passagerare! Tervetuloa kuuntelemaan Vantaan kaupunginmuseon Lähiö-podcastia. Seuraavana vuorossa: MolyBros ja Myrtsi - tarina tubettajakaksikon takaa.*

[keskustelu alkaa]

SK: Faktahan on Niilo se, että meidän teini-iästä ei kovinkaan monta vuotta ole –

NH: Mm’hh.

SK: – ja nuoriahan täs vielä ollaan. Mut mä rupesin miettii, et merkittävä asia, mikä on kuitenkin sit siit meijän teini-iästä muuttunu: sosiaalinen media ja ylipäättään somen asema ehkä nykynuorten elämässä.

NH: Kyllä, juuri näin. Siis muistat sä Sikke esimerkiksi, kun piti kerta kaikkiaan kaikki kuvat – järkkäristä - tietokoneelle ladata.

SK: Joo, muistan!

NH: Et ne saa sitten ladattua johonki erilliselle alustalle.

SK: Joo, ja siis siinä nähtiin eforttii niitten –

NH: Joo!

SK: - kuvien eteen. Mä muistan... Siis meil oli esim. ylä-asteel semmoi rituaali, rutiini, et me tiäksä laittauduttiin ihan minttiin. Kuule pistettiin kaapin parhaat –

NH: Ykköset päälle!

SK: - leggingsit jalkaan ja [naurua] lähettiin niin sanotusti kylille kuvailemaan. Ja me otettiin oikeesti tosi paljon niitä uusii Irc-galleria kuvii. Ja sit ne viel siirrettiin koneel, sit niit muokattiin ja sit ne vast laitettiin sinne. Se oli siis koko päivän *operation*.

NH: Oliko se tällöinen niinkun... Tai siis larppasitteks bloggaajia?

SK: Joo! Mä väitän, et kaikki mejän ikäset on snadisti larpannu bloggaajii. Ja just tollon, kun mä oon esim. ollu ylä-asteella, niin siis muotiblogit on rantautunut Suomeen. Et se oli ihan niinku hittitrendi sillon... Ni, joo, kyl siin varmaan oli snadisti sellast, että halus vähä olla yhtä *cool* kun muotibloggaaja vaikka.

NH: Toi blogikulttuurihan oli siis todella iso ilmiö aikoinaan. Nythän sekin on vähän ehkä muuttunu, noiden Instagram- ynnä muiden vaikuttajien kautta.

SK: Joo eihän blogit oo mihinkään kadonnu, ne on saanu ehkä rinnalle uusii alustoi, mitkä on sit nostanu päätään.

NH: Mm.

SK: Esim. just Instagram, TikTok ja ylipäätään tällainen *influencer game*, niinku mainitsit, ni on tavallaan kovaa nykyään. Yks, mikä on myös nostanut päätänsä viime vuosien aikana, on YouTube ja bloggaaminen.

NH: Kyllä.

SK: Ja meidän tän päivän haastateltavat on itse asiassa YouTuben asiantuntijoita, ja todella suosittui täl hetkellä.

NH: Eli tänään mennään Myyrmäkeen, mistä olen aika innoissani, koska itsehan olen sieltä kotoisin, jos tämä ei vielä tullut selväksi. Tuttavallisemmin siis Myrtsi. Ja siellä tavataan, niinku sä Sikke sanoit, todella isossa haipissa oleva tubettajakaksikko MolyBros. Ja heidän kanssa me jutellaan heidän todellakin nousukiidossa olevasta YouTube-urasta sekä ylipäätään siitä, et miten nuoriin suhtaudutaan esimerkiksi täällä Myrtsissä.

Hei Iban ja Keinaan MolyBrosista, tervetuloa Lähiö-podcastiin!

IM: Kiitos!

AK: Kiitos, kiitos!

NH: Mites teil menee?

AK: Ihan hyvin menee meikäläisellä, entä sulla Iba?

IM: Mullakin menee ihan loistavasti että... Ollu paljon duunii täs lähiaikoina. Et kiva päästä hommiin niin sanotusti.

SK: Mm.

NH: Loistavaa! Hei, teil meni MolyBrosin kaa hetki sitte YouTubessa sata tonnii rikki, eikö vaan?

IM: Kyllä!

AK: Kyllä kyllä!

SK: Onneks olkoon!

AK: Kiitos kiitos!

SK: Se on todella suuri luku.

AK: On!

IM: Aivan huikee luku! Sillai ku iteki mieltii, et noin sata tuhat ihmist tilaa meitä.

SK: Jep!

IM: Se on aika huikee.

NH ja SK: Mm.

AK: Ei ois ikinä uskonu.

NH: Mm. Mennään vähän *wayback* siihen, ku te ootte alottanu. Siit on jo muutama vuos aikaa...
Niin mistä kaikki alko? mistä lähti idea MolyBrosille?

AK: Öö, no me oltiin tota... Kaikki alko *basically* siitä, ku me oltiin tos Kilterin koulus ylä-asteella ja me tehtiin seiska luokal Iban kaa semmosii tanssivideoit. Me vaan lähettiin tekee semmosii trendikkäit tanssivideoit IG:seen. Sit myöhemmin heitettiin niit YouTubeen. Ja sit sillon meidän nimi oli Whippers. Ja sit me tehtiin niit tanssivideoit, ja niist tuli aika suosittui. Ne ei ollu vaan sillee, et me tehtiin niit suomalaiselle yleisölle, vaan ihan maailmanlaajuisesti. Kaikkiin biiseihin mihin me tanssittii, niin ne artistit aina jako niitä. Niil oli miljoonii seuraajii, ne jako meijän IG-tanssei eteenpäin. Ja siit me tykättiin... Niinku videohommist ja näin. Mut sit joskus 2016 toi homma vähän niinku... Se vähän kuoli, ja sit meil meni moti tohon. Ja me tehtiin jopa YouTubeenkin vähän niitä tanssivideoita vähän silleen, ja sit... Tota me... Samal ku me

lopetettiin, me mietittiin, et meil on nyt Whippers ja me lopetetaan... Tai et me ei haluta, et kukaan tietää täst meidän kanavasta... Tai et tää ennen on ollut olemassa tai mitään. Niin sit sillon me vaihettii nimeks vaan joku MolyBros. Me vaan laitettiin joku MolyBros ja jätettiin se siihen 2016. Sitte joskus... Eiks se ollu 2018, kun mä laitoin sulle koodii?

IM: Mm'h.

AK: Niin 2018, *about* noihin aikoihin –

IM: Maaliskuu.

AK: Joo maaliskuun aikoihin –

IM: Joo.

AK: – niin meidän kaverit oli silleen, et *”teiän pitäs tehdä YouTube-videoit”*. Sit mä olin Iballe... silleen joskus yöl mä vaan mietin, katoin videoita, ja sit mä soitin Iballe. Mä olin sillee, et *”lähetääks tekee YouTube videoit nytte, mut ei mitään tanssivideoit. Lähetään tekee uudestaan tätä hommaa. Lähetään tekee semmost settii, et me niinku viihdytetään ihmisii.”* Sit Iba oli ines. Sit me mietittiin okei, mist me saadaan kamera, koska... Eiks me oltu kasiluokalla?

IM: Mm'h, oltiin kasilla.

AK: Me oltiin tyylii kasiluokalla, tai just menos ysiluokalle. About jotain sinne päin –

IM: Kasil.

AK: Joo.

IM: Sillai, joo...

AK: Mut nii, ei ollu rahaa kameraan, ja mietittiin, et mistä saatais kamera. Sit meil oli yks kaveri Veeti, joka autto meit ennenki niis tanssihommis –

IM: Joo se oli tanssivideoitten kuvaaja. Nii sit ku me kerrottiin sille tost planist, et me halutaan tubettaa, nii sit se suostu auttaa meit. Just kuvas meille mejän ensimmäisen videon, mitä me sit julkastiin YouTube. Ja sitte se kuvas mejän tokankin videon. Sit sen kolmannen videon jälkeen se oli meille, et ottakaa tää kamera ittellenne, et te teette täl paljon enemmän ku minä. Et te saatte tän omaks. Sit me otettiin se vastaan, ja sit me vaan lähettiin duunaa mejän juttuja. Jos me ei oltais saatu sitä kameraa, niin todennäkösesti me ei oltais täs pistees mis me ollaan tänään. Et suuret kiitokset Veetille.

SK: Siis ihan huikee tarina. Kiva kuulla siit, mist kaikki on lähteny!

IM: Mm.

SK: Niinku äsken mainittiin, just tuli sata tuhatta seuraajaa täyteen teille, ja aika räjähdysmäisesti teijän videot on saanu jalansijaa. Niin miltä tää tuntuu, et teil on näin paljon seuraajii ja katsojii? Millasii tunteit se herättää?

AK: No, se juttu on se, et ku sanotaan vaik on kotona, laittaa YouTube-videon – sanotaan vaik se saa päiväs sata tonnii – niin tottakai se tuntuu hyvält. Mut sä et nää niit ihmisii mitenkään, et silleen se tuntuu oikeestaan samalt. Mut sit huomaa sen, jos sä oot vaik julkisil paikoilla –

IM: Joo.

AK: – niin sit on niinku ihmisii, ketä tunnistaa. Sit sä oot silleen *damn* et –

IM: Joo.

AK: – onks näin paljon ihmisii, et tunnistaa ja *supporttaa*. Et se tuntuu hyvält mut tota... Nyt ku on saatu näin paljon seuraajii koko ajan, ollaan huomattu, et me aletaan olla esikuvii ja et yritetään toimii roolimalleina.

IM: Mm. Ja just niinku Keinaan sano, sen näkee vast sillon, ku on ulkon. Esim. joskus 2019, ku me tehtiin se Paljon sun outfit maksaa, se sai huikeit numeroit. Ja me ei nähä sitä tulosta, me vaan nähään numeroit –

SK: Mm.

IM: – mut sit, ku tuli festarit, niin me mentiin... Oliko se Ruisrockiin?

AK: Ekaa kertaa me mentiin Ruisrockiin.

IM: Mentiin Ruisrockiin ihan ekaa kertaa... Siis me ei pystytty kävelee siel –

SK: Oikeesti?

AK: Ei...

IM: – siis niinku joka toinen tunnisti meit. Ja mun mielest se oli niin upeet sillon, koska ekaa kertaa sä pääset kokee tollast, et ihmiset tunnistaa, tulee pyytää kuvia ja tälleen. Mut sit ihmiset alko huomaa sen väsyneen meiän naamast, et me ei enää silleen –

AK: Ja me ei oltu totuttu tohon –

IM: Nii.

AK: Toi oli ekaa kertaa –

IM: Uus juttu.

AK: Toi kesä me käytiin jokasel festaril –

SK: Mm.

AK: – ja joku festari oli sama juttu. Ja me ei oltu totuttu tohon... Meiän aivot alko prosessoimaan, okei, meil on paljon katsojii –
[naurua]

AK: Joskus 2020, koska 2019 meil lähti käyntiin hommat kunnolla vast sillon –

IM: Mm.

AK: Mut me ei oikestaan hiffattu paljo mitään –

IM: Kaikki oli niin uutta –

AK: Joo.

IM: Sillai miten ottaa ihmisii vastaan, jotka tulee pyytää sult esim. *selfiet* ja sun pitää olla mukava kaikille –

SK: Mm.

IM: – koska ne on kuitenkin sun katsojia. Sä oot siin pistees just niitten takii.

AK: Joo.

IM: Et toiki oli ihan siistii ja hulluu.

NH: Mm. Miten nyt kun sata tonnii tuli rikki, niin osaatteks te jotenkin enemmän varautuu siihen, et ihmiset tunnistaa kadulla?

IM: Eiii... Rehellisesti ei.

AK: Kaikki on samanlaist.

IM: Kaikki tuntuu vaan niin samanlaiselt, mikään ei oo muuttunu. Paitsi et sul on ns. fanei. Ja mä en tykkää käyttää tota sanaa fani, mä mielummin kutsun katsojiks. Koska mun mielest fani... Se on vähän semmonen ylimielinen... Mul tulee semmonen –

AK: Joo, en mäkään tykkää käyttää tota sanaa, mut –

IM: – semmonen niinku...

AK: Ei me suhtauduta mitenkään erilaisesti tohon sataan tonniin, koska se on vaan loppupeleis numero, mitä me ollaan saatu meiän katsojien kanssa. Me ollan tehty se yhdessä, rakennettu yhdessä.

IM: Joo, just toi.

AK: Ja mun mielestä ei ikin kannata miettii mitenkää silleen, et *hittaa* tietyn numeron aina, koska sit se vähän niinku rajoitat ittees. Et nyt me *hitattiin* sata tonnii, jees, jatketaan matkaa, se on vaan tolleen –

SK: Mm.

IM: Just tolleen.

AK: – et ei jäädä vaan niinku jes jes nyt on sata tonnii et pitää vaan niinku tehdä vaan *workkii*.

IM: Jatkaa vaan sitä sun omaa duunin tekemistä.

AK: Joo, muuten se rajoittaa vähän liikaa.

IM: Mm.

AK: Mut joo, ei me mitenkää niinku erilail suhtauduta tohon.

NH: Joo.

SK: Te sanoitte, et te ootte varmasti monen ihmisen esikuva –

IM ja AK: Joo.

SK: – ja teit katotaan siis ihan varmasti tosi paljon ylöspäin, niin tuokse teille jonkun näkösiä paineita omas toiminnas, et –

IM: Kyl se vähän painetta tuo –

AK: Vähäsen.

IM: – koska mä oon huomannu... Ihmiset tykkää ottaa paljon... Se mitä me tehään, ihmiset tekee sitä. Se mitä meil on pääl, ihmiset tykkää, sillai. Nii just ton takii me koitetaan olla esikuvii, tai me halutaan olla esikuvii. Me halutaan näyttää nuorisolle, mikä on oikein, mikä on väärin. Esim. ain ku me kuvataan meidän videoit, me sanotaan niille ”hei älkää käyttäkö päihteit”, koska must se on niinku *cool* olla just ilman niinku päihteit.

SK: Mm.

IM: Se on se, mil sä voit *flexaa*, koska moni ihminen ei pysty tohon. Sen takii just me halutaan olla esikuvii nuorisolle. Me halutaan sanoo niille, mikä on oikein, mikä on väärin.

AK: Joo.

SK: YouTuben tekeminenhän on kovaa ja aikaa vievää duunii ja te teette sitä tosi paljon. Onks videoiden tekeminen teille enemmän työtä, vai koeks te sen semmosena niinku... Aaa, miten mä sanoisin... Hauskana tekemisenä? Mitä te aattelette siitä asiasta?

AK: Mä sanoisin – vaik nyt on isoi lukuja – tää on ain ollu mulle ja Iballe hauskaa. Koska jos kattoo meidän videoit – kanavaa – kattoo –

IM: Nii, nii.

AK: – siel näkee –

SK: [naurahtaa]

AK: – neljä kuukaut sit videoo, kuukaus sit videoo. Sit jos tommosii välei...

IM: Ei oo niin tastasta, mitä muil on.

AK: Nii, et me tehään videoit millo meil on se fiilis, millon meil on se *vibe* siihen. Et me ei pakoteta itteemme.

SK: Mm.

AK: Kyl tää on samal työ tottakai. Mut me ei ikin pakoteta itteemme. Me pidetään hauskaa tän homman kaa.

IM: Me halutaan kuitenkin pitää sitä meiän omaa aitoutta siin videos, koska –

SK: Mm.

IM: – jos me pakotetaan ittemme videoitten tekemiseen, niin sen kyl huomaa, ku kattoo sen videon. Et on niinku ns. *forcattuu*. Sen takii me pidetään taukoi ja otetaan... Kuvaatan sillon ku meistä tuntuu kuvata. Koska mun mielest se on se, mikä tuo sitä aitoutta siihen videoon, ja sitä rentout niin sanotusti, ku me ollaan vaan haastattelemas niit meiän katsojii.

SK: Mm.

IM: Niin me koetaan sitä viel niin sanotusti harrastuksena.

SK: Mm.

NH: Mm. Niin eli teil ei oo myöskään painetta, et nyt pitäs tuottaa sisältöä?

AK: No, se tulee, jos on pitkä tauko. [naurahtaa]

IM: Välil tulee. Välil jos on oikeesti – nyt puhutaan neljän kuukauden tauoist – nii sit ehk tulee se paine, et ottaaks nää enää meiän videoi vastaan sillai samal taval ku enne.

AK: Sillon alkaa miettii, et kyl sen huomaa, jos tulee pitkä tauko. Esim. viime kerral, ku oli se... Oliko se silloin 2020, ku alko korona, ku oli se pitkä *lockdown* kesää asti?

NH: Mm.

AK: Nii toi oli mejän kanavalle liian paha.

IM: Se oli pisin...

AK: Sillo oli melkein viiden kuukauden tauko.

IM ja NH: Joo.

AK: Me ei tehty mitään videoita, ja me ei oltu aktiivisia ees missään –

IM: Ei missään sosiaalis medias.

AK: Ja me vähän niinku hävittiin kokonaan pois... Toi oli tosi paha. Tommonen antaa paineit.

IM: Mut se oli niin sanotusti kaikkien oma aika, koska korona oli muutenkin niin uutta.

AK: Joo.

SK: Jep, ja kyl toi –

IM: Kaikki meni –

SK: – tollasis asiois voi ottaa omaa aikaa.

IM: Nii. Kaikki meni...

SK: Kyseltiiks teilt sillo paljon, et mihin te ootte kadonnu –

AK: Siis –

SK: – tuliks teil viestei?

AK: – jos me ei *dropata* videoo kahteen viikkoon, meilt kysytään, millo uus video.

[kaikki naurahtavat]

IM: Tai jos me *dropataan*, niin ne kysyy silti.

AK: Nii, nii, nii.

SK: Saman tien, millon tulee uus. [naurahdus]

AK: Nii just toi, et ihmiset rakastaa meidän videoita.

SK: Aa'a.

AK: Ja me arvostetaan tosi paljon. Mut oikeesti niit ei oo niin helppo tehdä, ku ihmiset luulee.

SK: Nii.

NH: Mm.

AK: Esimerkiks nyt, ku on tullu tää korona viel päälle.

SK: Mm.

AK: Tää on paljon vaikeempaa tehdä.

IM: On.

AK: Paljon vaikeempaa.

SK: Te viel nimenomaan kuljette paljon lähiöis. Te juttelette jengin kaa –

IM: Just toi.

SK: – te otatte kontaktii. Nythän se ei käytännös oo omahollista.

IM: Mm.

AK: Me ollaan oltu aika lail vaa kotona –

SK: Mm.

AK: – viime *lockdown*ist asti. Me ollaan oltu vaan *himas*. Ei olla päästy kuvaa mitenkään videoita. Sit ku rajotukset on rauhottunu, ni silloin me ollaan yritetty kuvata haastisvideoit ja tommost settii.

NH: Olikse se muuten tietonen valinta – tälleen iteki Myrtsistä alun perin kotosin olevana – niin saattaa ain bongailla teijän videoilt tuttui paikkoi, Myyrmanni ynnä muuta, et –

AK tai IM: Mm.

NH: – olikse tietonen valinta, että te haluutte teille tutuis paikoissa, mistä te itekin ootte?

IM: Yleensä silloin, ku me mennään kuvaamaan, mietitään just, et missä saattais olla paljon ihmisiä. Me ei koskaan mietitä, et tänään me mennään kuvaa tonne, tänään me mennään kuvaa tonne. Vaan me kävellään... Esim. me ollaan paljon Myyrmäes. Välil, ku ei oo kuvauspäivä, ja sä kävelet kauppakeskuksessa ja sä näät, et se on täynnä. Nii sit sä vaan soitat Keinanille, et ota kamera, tuu nopee tänne Manniin!

SK: [nauraa] Joo.

IM: Tääl on jengii, sit me vaan kuvataan. Se on just tollast, et me vaan kuljetaan ja koitetaan löytää paljon ihmisiä. Sit kuvataan.

AK: Joo just tolleen! Ja siis nois mejän *wayback*-videois, niin ne on kaikki melkeen kuvattu Myrtsis –

IM: Mm.

AK: – aika paljon niistä. Ja ne me kuvattiin Myrtsis. Ne oli aika paljon meiän tuttui, ketä me haastateltiin nois ekois videoissa. Ja ne kuvattiin tyyliin Kilterin koulun kentän lähellä ja –

IM: Mm.

AK: – Myyrmannis ja Myyrmannin lähellä. Mut sillon oli se aika, kun me ei osattu mennä tuntemattoman luo sanoo ”hei haluut sä tulla videolle”.

IM: Mm.

AK: Mut nyt se on muuttunu kokonaan. Et noista ajoista ollaan muututtu.

[kuiskaava ääni] *Lähiö-podcast*

SK: Hei, sen lisäksi, et te teette just viihteellist sisältöä, niin te otatte paljon kantaa yhteiskunnallisiin asioihin ja nostatte epäkohtii pöydälle. Tiesitteks te alust asti, et te haluatte ottaa kantaa myös näihin yhteiskunnallisiin asioihin, vai onkse asia, mikä on tullu tavallaan täs mukana?

IM: Mm. Sillon ku... Oottekste nähny se *prankkii*, mitä me tehtii?

NH: Joo.

SK: Joo, ollaan.

IM: Niin me kuvattiin sitä *prankkii*... Sillon ku alettiin *creaa* sitä *prankkii*, nii se meijän yks kaveri, Madboy Ali, joka tekee musiikkii meijän lisäksi, niin se oli ehdottanu tota videoo. Et *catchataan* just tollasii ihmisii ja näin. Se oli nähny vissiin Ranskasta, et siel oli tehty semmonen video, ja sit se ehdotti sitä meille. Et lähetään *creaa* sitä heti ton *prankin* jälkeen. Mut sit ku meil meni niin paljon aikaa siihen *prankin* tekemiseen, niin se niinku hävis kokonaan –

SK: Mm.

IM: Mut mis kohtaa me saatiin taas *motii* lähtee?

AK: Siis, se oli joskus tyyliin joulukuus. Me vaan mietittiin yhtäkkii, et just toi video, toi yhteiskunnallinen video, mitä me tehtiin –

NH tai IM: Mm.

SK: Mm.

AK: – nii meil tuli taas toi mieleen. Me olitiin minä, Iba, Sakke. Me istuttiin meillä. Me mietittiin, et *”hei, minne tää video katos? Miks me ei ikin lähetty tekee tätä?”*

IM: Joo, joo, joo.

AK: Ja sit me nähtiin välis Paulin Pelivideot oli tehny tommosen. Ja sit me oltiin, okei, tää teki tämmösen. Mut sit Ali oli viel ehottanu meille semmosen, mis mennään viel näkee niit. Sit me vaan yritettiin tutustuu tohon aiheeseen ja tehtiin *skidi* kysely mejän *priva snappi storeis*. Me kysyttiin mejän tyttökavereilt, et kokeeks ne ahisteluu –

SK: Mm.

AK: – julkisil paikoilla tai saaks ne semmosii ahistelevii viestei, kuvii ja kaikkee tämmösii. Ja joka ikinen vastas *”joo”*. Joka paikkaan minne ne menee, niille vihellellään kaikkee –

IM: Mm.

AK: – tommosii juttui.

IM: Et ne on tottunu siihen.

AK: Nii. Ja sit me mietittiin, et kyl tähän pitää tehdä jotain... Mä oon huomannukin sen, et ain ku joku... mä nään jonku tyttökaverin, sit se sanoo, et *”mä kävelin tuol ja joku yritti puhuu mulle täl taval ja täl taval, tuol joku aikuinen mies”*. Kaikkee tommost. Ja tohon ollaan niinku totuttu ja tost ei puhuta. Me alettiin miettiä mejän pikkusiskoi samalla. Niin sit me oltiin, et lähetään tekee tätä oikeesti nyt sata prossaa.

SK: Mm.

AK: Sit samana päivänä, ku me lähettiin *creaa* sitä –

IM: Me saatiin se video niinku samana päivänä valmiiks –

AK: Joo.

IM: Siis, ne ihmiset on niin aktiivisii. Vaik kello ois kuus aamul, ne puhu sun kaa. Siis ne puhuu sun kaa, ihan mikä tahansa kellonaika, ne on niin aktiivisii. Ja siis, me laitettii... Oli semmonen hakemussivusto, et sä haluut niinku seuraa – me laitettiin sinne hakemus, et me halutaan oman ikästä seuraa. Ja meni minuutti –

AK: Kello oli puol kolme –

IM: Kello oli joo. Meni minuutti –

AK: – yöllä!

IM: – tuli viis, viis aikuista miestä heti puhuu ”*moi söpis, moi mitä kuuluu*” ja tälleen. Me oltiin vaan niin shokis ja... Se oli niin outoo, siis mua vaan... Mä olin niinku se koko ajan vihanen, koska –

SK: Mm.

IM: – mä mietin, miten sä voit tehdä tollast. Mut noiki on loppupeleis ihmisii, ketä tarvii apuu. Et niinku... Mä en tiiä, toi aihe on vaan niin semmonen...

SK: Mm.

NH: Mm.

SK: Täytyy sanoo, et arvostan ihan suuresti, et ootte lähteny tekee tällasta. Koska onhan seksuaalinen häirintä valitettavan yleistä, niinku mainitsitte. Millasen vastaanoton tää video sai? Millast palautetta te ootte saanu?

AK: Me saatiin kyl... Siis kun miettii, et tommonen video. Mun mielest ei vois ees saada huonoo palautetta.

IM: Mm.

AK: Koska tää on semmonen, et se avaa joka ikisen silmii. Tää me tehtiin varsinki sen takii, et me avattais muitten ihmisten silmii ja tähän asiaan puututtais. Ja jos nuorisot kokee tämmöstä, niin ne puhuu heti niitten vanhempien kanssa.

IM: Joo siis –

AK: Kosk mä muistan, ku me oltiin vähän junnumpii, oli joitain tyttöi mun koulus... Ne oli silleen, et ne puhu jonkun vanhemman äijän kaa, joka oli joku yli kaksikymppinen.

IM: Joo.

AK: Sit mä mietin et *what*, onks tää joku normi juttu. Mä meitin, et ne ei puhu ees niitten vanhempien kaa... Ne manipuloi niit nuorii, et –

NH: Mm.

AK: – me tehtiin toi sen takia, koska nuoriso puhuis vanhempien kaa, ja tää avais ihmisten ihmisten silmii.

IM: Joo. Aika moni nuori just puhu vanhemmilleen heti ton videon jälkeen, ja moni tuli kertoo meille niitten omast kokemuksest. Mut ainakin ne puhuu niitten vanhemmille. Monet vanhemmatkin näki ton ja alko kattoo niitten lasten puhelimii ja näin. Et must toi niin sanotusti meni nappiin. Et onnistu.

AK: Joo, ja tuli tosi tosi hyvää palautetta.

IM: Mm.

NH: Mm. No yks ajankohtanen keissi, mikä tos pari viikkoo sitten tapahtu, oli... Oliko se Kaivokselan Mäkki, mis –

IM: Joo.

NH: – missä soi rasistinen biisi. Oliko se Keinaan sun IG-storyssä tää juttu?

IM: Molemmil...

AK: Joo, se oli mun IG-storyssä ja Snapissa... Ihan, meidän molempien.

NH: Joo. Sitten tapasitte Kaivokselan Mäkin *bossin* –

AK: Joo.

NH: – täst aiheesta. Pystyttteks te avaa, et millasii keskustelui te ootte käynyt?

AK: Aaa, tota...

IM: Hyvii keskustelui käytiin.

AK: Hyvii keskusteluit käytiin läpi. *Basically*, sen voi sanoo, et se omistaja siellä oli aika shokis ku tää tapahtu. Seuraavana aamuna tuli heti soittoa, niinku heti. Soitti mulle. Puhu mun kaa. Se oli ihan pahoillaan. Se oli shokis tilanteest. Sano, et Mäkki ei tue rasismii millään taval. Ja kyl mä uskon –

IM: Mm.

NH: Mm.

AK: – tottakai. Ja toi on jotain, mitä työntekijä teki.

IM: Mm.

NH: Aivan.

AK: Et ei mun mielest Mäkkärii voi syyttää tosta –

SK: Mm.

AK: – tai mitään tommosta. Mut se oli aika pahoillaan ja näin. Sit me sovittiin vaan aika, millon me nähään. Nähtiin tuol Hakaniemen Mäkkäris, puhuttiin siel. Siel oli minä, Iba, mejän manageri. Puhuttiin, ja se oli ihan shokis. Kuulemma se teki silleen, et nyt tolleen ei enää ikinä tuu toistumaan –

IM: Mm.

AK: – et toi ei tuu enää toistumaan. Mut siis me *handlattiin* toi mun mielestä Iban kaa ihan tosi hyvin koska –

IM: Joo.

AK: – jotkut ois vaik menny haukkumaan sinne tiskiön tai –

IM: Siis mun mielst tos ei oo mitään järkeä. Haukkumal tai huutamal et sä pääse pitkälle. Juttele asiast. Helpompi tapa. Monet ois just alkanu huutaa siel, heittää jotain tarjottimii tai jotain –

AK: Nii, nii, nii, nii.

IM: – tollast. Et must toi ei oo *cool*.

AK: Niin nyt me *basically* tehtiin silleen, et toi ei tuu toistuu enää –

IM: Joo.

AK: Tos vähän niinku parantu Mäkin se niinku... Kyl te tajuutte, mitä mä meinaan.

SK: Mm mm.

NH: Kyllä, kyllä. Just näin. Imago ehkä –

AK: Nii imago *basically*. Et toi ei vaan tapahdu enää.

NH: Mm.

SK: Toi on kyl upeat, et te kannustatte myös sit nuorii hoitamaan asiat järkeväl taval –

IM: Tottakai!

SK: – keskustelemal. Nii, kyllä.

AK: Tottakai! Just toi, et tolleen se vaan menee, et pitää hoitaa asiat aina keskustelemal. Me ollaan huomattu toi meijän uran aikana et –

SK: Mm.

AK: – huutaminen, kaikki turha kiroilemiset, haukkumiset. Noi ei auta –

IM: Noi ei auta mitään.

AK: – mihinkään. Ain vaan asiallisesti keskustellaan asiat läpi, ja se on siin. Noin simppelii.

IM: Kosk jengi ymmärtää toisiaan, jos ne on rauhallisii –

SK: Mm.

IM: – ja puhuu.

AK: Nii.

IM: Mut jos toinen on vihanen, ja toinen koittaa olla rauhallinen... Ei ne ymmärrä toisiaan.

AK: Ei, se ei vaan onnistu. Samal, kun me laitettiin noit meijän snäppeihin niin ihmiset oli aika vihasii. Kaikki oli silleen et ”*cancel Mäkki, cancel Mäkki*” –

IM: Mm.

AK: – me oltiin silleen, et me ei tykätä tost *cancel* jutust, et –

IM: Mm.

AK: – pistetään toi sivuun. Puhutaan mielummin asiat läpi.

[Äänigallup] *Lähiö-podcastin äänigalluposiossa sukelletaan vantaalaisten äänten maailmaan. Kuulet siis äänen, joka liittyy jollain tapaa vantaan lähiöihin ja tehtävänä on arvata, mistä ääni on peräisin. Myös jaksojen vieraat pääsevät osallistumaan tähän aivonystyröitä kutkuttavaan kisaan. Tässä tämän jakson ääni: [kohinaa ja surinaa]*

NH: No hei, ainakin teijän videoiden perusteella, ja te mainitsitte muun muassa Madboy Alin tässä jo, niin tuntuu, et teil on aika tiivis kaveriporukka.

IM: Mm.

NH: Mikä merkitys sil omal jengillä on teijän elämässä?

IM: Mmmmm, emmä tiedä, sillai varmaan... Tosi tärkeä merkitys ainaki, ku me motivoidaan tosiaamme. Et jos meit on kolme... Jos minä ja Keinaan ollaan esim. *down*, et me ei olla yhtäkkii silleen ”*aaai ei jaksa, ei oo motivaatioo*”, nii yleensä Ali on se, joka tulee siihen meijän väliin. Se on silleen, et ”*skarpattaa, tehkää teijän juttuja*”. Sit välil me mennään studiolle Alin kaa, nii taas annetaan sille idoita. Et meil on niinku tällanen –

AK: Tiimi.

IM: – tiivis porukka. Kaikil on hyvät visiot ja pystytään auttaa just toisiamme. Mä sanon, et toi on tosi tärkeää.

AK: Joo. Ja sit meil on kavereita myös –

IM: Joo

AK: – ketä on jeesannu tän MolyBros homman kaa. Yks, ketä on jeesannu meit aika isosti, on yks Sakke. Se jeesas meit sen –

IM: *Prankin* kanssa.

AK: Ja sit se 13V-video.

IM: Sit se 13V-videon kanssa.

AK: Nii.

IM: Sakari Messam, se on ollu mejän kaa tosi läheinen. Ja me kelattiin *creaa* semmonen kunnon poikabändi [naurua] –

SK: [naurua] Jep!

IM: – niin sanotusti. Ja ottaa just tällasii tärkeit ihmisii siihen, ketä on ollu ns. osana tätä mejän juttuu. Koska must neki tarvii niitten *creditit* –

SK: Mm.

AK: Joo.

IM: – koska ne on oikeesti auttanu meit tosi paljon. Esim. Veeti Särkkä anto meille kameran tost noi vaan, ja me ollaan täs pistees tänään –

SK: Mm.

IM: – vaan koska me saatiin silt kamera. Et on paljon ihmisii, ketä on auttanu meit näis meijän jutuis.

AK: Joo.

IM: Ja *shout out* sulle, jos mä en sanonu sun nimee. [naurua]

SK: [naurua]

NH: Nii, eli MolyBros on muutakin kuin vaan te kaks?

IM: Kyllä niin sanotusti.

AK: Siis *basically* joo. Mut jos on haastatteluvideoit, niin yleensä sit on vaan –

IM: Sit on me kaks.

AK: – me kaks. Mut jos te näätte jotain projektivideoit, niin me hoidetaan se meijän kaveriporukas yleensä. Et silleen meil on... Kaikki kenen kaa me ollaan hoidettu yleensä, on semmosii ketä on asunu Myyrmäes. Me ollaan tunnettu monii monii vuosii, ollaan käyty samat ala-asteet, samat yläasteet. Ja ne on nähny, ku meijän jutut on menny ylös, nii sit ne on vaan jeesannu meit samal.

IM: Mm.

AK Et se on ollut tolleen.

IM: Melkeen kaikki myyrmäkeläiset on jeesannu meit jollain tapaa –

AK: Jossain vaihees.

IM: Joo.

AK: Välil on ollu sillai, et me kävellään Iban kaa tos Mannis, sit siel on jotain mejän kavereit. Mä oon silleen ”aa, hei voit sä ottaa kameran, kuvaa meille nopee intro, mennään nopee kuvaa tohon”

–

IM: Sit se vaan ottaa kameran ja tulee kuvaa –

SK: Nice.

IM: Et kaikel on ainaki ollu ns. rooli –

AK: Joo.

IM: – täs mejän MolyBros hommas.

SK: Huikee kuulla! Täs on Myrtsi mainittu totta kai monta kertaa. Miten teijän mielest Myyrmäes suhtaudutaan nuoriin ylipäätään?

AK: Ai silleen, kenen näkökulmasta?

SK: No aikuisten.

AK: Aikuisten näkökulmast?

SK: Joo.

AK: Tää on vähän vaikeee sanoo. Mä voisin sanoo vaikka sen, et ku me oltiin nuorii-nuorii – pelattiin jalkapalloo – nii jotenki tuntu silt, et aikuiset ei tykänny meist.

IM: Joo.

AK: Se vaan tuntu, et aikuiset ei tykänny meist.

IM: Must tuntuu vielki sillai.

AK: No nyt mä en tiä enää. Mut siis...

IM: Kosk ne on paljon tiukempii. Tai no, siis puhutaan, ne on paljon tiukempii –

AK: No nyt ne on ollu tiukempii. Mä oon huomannu, miten on ollu nykynuoriso... Mut kun me pelattiin jalkapalloo, niin joka paikka minne mentiin, meist tuli ain valitus. Me ei voitu pelaa jalkapalloo rauhas. Mä muistan.

IM: Mm.

AK: Se jotenki tuntu, et aikuiset ei vaan tykkää meist, silleen nuorist. Se meni semmoseks, et me... Yhes vaihees me pelattiin ISS-stadionilla jalkapalloo koko ajan – ja se on ihan ymmärrettävää – sinne tuli vähän välii vartija sanoo, et tääl ei voi pelaa. Se on ymmärrettävää. Sit Kilterin kouluun tuli kenttä. Pelattiin siel jalkapalloo, ja sit yks... Olikse se 2018 kesä, kun me pelattiin siel aktiivisesti?

IM: Mm, joo oli 2018.

AK: Joo se oli sillon. Niin me pelattiin siel tosi tosi paljon. Ja sit sieltki tuli valitust, et tääl on tosi paljon äänt. Ja sit vähän välii tuli poliisi –

IM: Joo, poliisipartioit alko tulee sinne.

AK: Me vaan pelattiin jalkapalloo... Ei ollu mitään, jengi vaan pelas jalkapalloo. Ja tohon ollaan totuttu, et... Me ollaan vaik pelaamas koripalloo, tulee jotkut –

IM: Poliisit siihen.

AK: – poliisit siihen. Siis joku soittaa poliisit siihen.

IM: Toi on tapahtunu niin monesti. Me ollaan vaihdeltu kenttii koko ajan –

AK: Koko ajan.

IM: Me käytiin yhes kohtaa siin urheilutalon vieres oleval – me kutsutaan sitä Biitsiks –

SK: Mm.

IM: – siel käytiin pelaa koripalloo. Sinne tulee poliisi –

AK: Sinne tulee poliisi.

IM: Me vaihetaan takas tonne Kilterin kentälle, sinne tulee taas poliisei. Sit yhes kohtaa tuli rajotukset, kellonaika, et mihin aikaan saa pelata ja mihin aikaan ei saa pelata. Mun mielest on perseest, ku junnut haluu ulkoilla –

AK: Kesäl varsinki!

IM: – kesällä.

SK: Mm, tottakai.

IM: Ei olla kotona, ja siit tulee ongelma.

SK: Jep! Ja täs nähdään ristiriita. Nuoriihan kannustetaan oleen ulkona – liikkuu. Ollaan huolissaan siitä, et jengi... nuoret ei liiku tarpeeks –

AK: Nii'i!

SK: – ja sit tällast tapahtuu. Ihan tosi perseestä.

AK: Niin toi oli se... Jengi lapsuudes toi... et ollaan pelaamas, poliisit ilmestyy jostain. Ja sit silleen... Toi oli vaan niin *randomii* mut –

SK: Mm.

AK: Viime kesä, me oltiin tosi paljon meidän myrtsiporukas. Oltiin tiiviimmin, pelattiin yhes. Nii tohon urheilupuistoon tuli perus koriskenttii –

IM: Joo.

AK: – fudiskenttä, sinne tuli semmonen mini sali. Kaikkee tommost. Ja mun mielest toi paikka...
Meil ei ollu mitään ongelmii sen kaa. Se on *cool* –

SK: Mm.

AK: – ku siel ei oo mitään asukkait lähel. Et nyt monen vuoden jälkeen, ku me ei olla aktiivisesti pelaamas, niin nyt vast tulee niinku tommonen.

IM: Mm.

AK: Mut se on hyvä et nyt nuorille tulee tommoset, niil ei tuu tommosii ongelmii.

IM: Mm.

AK: Mut toi on hyvä. Mä oon huomannu et tuol ei oo mitään ongelmii.

IM: Must toi oli kyl kunnon niin sanotusti W, toi kenttä, mikä rakennettiin tonne. Niin se on vielä upee, se on siisti, se on tosi nätti –

AK: Se on niin siisti.

IM: Aina kun mä kuvaan mun *My storieta*, niin jengi kysyy aina, et ”*hei mis toi paikka on?*”.

SK: [naurua]

AK: Joo, se on oikeesti niinku...

IM: Se on tosi nätti.

AK: Se on kova. Nyt sinne tuli skeittiparkki ja kaikkee...

IM: Joo.

AK: Ens kesän toi tulee olee niinku *lit*.

IM: Ihan...

NH: No hei, millanen suhde teil on muuten Vantaaseen ja Myrtsiin? Mitä Vantaa ja Myyrmäki merkkää teille?

AK: Ku mä sanon Myyrmäki... Täs vaihees mulle ei ees tuu Vantaa mieleen. [naurahtaa]

SK: [naurua]

NH: Mm, joo siis se on oma...

AK: Jotenkin tuntuu, et Myyrmäki on oma semmonen...

NH: Mm.

AK: En mä osaa sanoo –

IM: Siis sillai... Nii –

AK: Mä en... mieti Vantaat...

IM: Sillai Vantaat, mä en ikin kans mieti Vantaat, vaan mä kutsun Myyrmäki, ns. se on oma kupla.

[naurua]

SK: Nii!

IM: Oma kupla niin sanotusti!

AK: Jos mä kuulen joku Tikkurila, sit mä mietin Vantaata ja Tikkurilaa –

IM: Joo, mulle tulee heti Vantaa Tikkurila –

AK: Mut Myyrmäki, nii sit se on vaan Myyrmäki... Mut se, miten me suhtaudutaan tähän. Tää on tärkeä paikka meille. Itä oon asunu tääl koko mun elämän.

IM: Mm.

AK: Mä oon kasvanu tääl... Tää on tosi tärkeä paikka.

IM: On, on, on.

SK: Onks Myyrmäki osana teidän identiteettiä? Onks se muokannu tai vaikuttanu siihen, millasii teist on tullu?

IM: [on matkivinaan] ”Myyrmäki on opettanu mulle tosi paljon juttui.”

[kaikki nauravat]

SK: Hienoa! Mitä se on opettanu? Kerro lisää!

IM: ”Kaikenlaist se on...”

[nauru jatkuu]

IM: Mut siis, tää on opettanu mulle niin paljon juttui. Esim. mä tutustuin tosi mahtaviin ihmisiin tääl ja niitten kautta mä oon päässy oppii tosi erilaisii juttui. Jalkapallo, Myyrmäen kautta. Siis niin paljon juttui.

AK: Ja sit arvostaa eri juttui. Et arvostaa –

IM: Etenki kunnioitus –

AK: Kunnioitus.

IM: Siis tääl päin on kunnioitust, ja sitäkin oon oppinu niinku Myyrmäes –

AK: Kunnioitus tääl on tärkeä –

IM: Mm.

AK: Tääl kunnioitetaan vähän vanhempia ihmisiä ja tääl on se *respect*.

IM: Mm.

AK: Et tääl ollaan opittu paljon juttui.

[kuiskaava ääni] *Lähiö-podcast*

NH: No hei, koht pääsette vähän arvailemaan vantaalaista ääntä –

AK: Vantaalaista ääntä?

[kaikki nauravat]

NH: Mut me haluttais sitä ennen kysyä kyssäri, johon ette oo varmaan ikinä ennen joutunu –

SK: [naurahtaa] *Never!*

NH: – vastaamaan, mut paljon teidän *outfit* maksaa?

AK: Aaa! Mä oon juossu joka kesä tän kysymyksen pakoon –

[kaikki nauravat]

AK: Kaikki ain tulee kysyä meilt –

NH: Nyt te ette voi juosta täst.

AK: Ooh, me ei yleensä vastata tähän, vastataanks tänään?

IM: Noh, tän kerran...

AK: Kosk me ollaan Myrtsis –

IM: No me ollaan Myrtsis...

SK: *Please, do it!*

IM: Mul on jalas tällaset *Nike Jordan furelessit*. Nää on... ostin tän 250 euroo, tyyliin tos viime vuon, ja –

NH: Mmm'hh.

IM: – ja mul on farkut, mikä on mun isoveljen. Mä en tiedä tän hintaa. Sit mul on tällanen *Case* huppari, mä sain tän Cledokselta, eli tää on ilmanen. Sit mul on tällanen NASA-rotsi, tää oli kans joku 200 euroo, tyyliin kolme vuot sitte ostettu.

AK: Entä vyö?

IM: Aa, onks mul vyö tääl!?

[kaikki nauravat]

IM: Mut ku se ei näy, niin en mä... Aaa, tän vyön me ostettii Keinanin kaa sillon, ku me saatiin YouTubest ekat rahat niin sanotusti.

SK: Massit!

AK: Ei, ku eka kunnon tsekki!

IM: Okei, no eka kunnon palkka.

AK: Paljon sun outfit maksaa -tsekki.

IM: Nii...

[kaikki nauravat]

SK: Onks sul Paljon sun outfit maksaa -vyö täl hetkel, *nice*.

IM: Toi vyö, olikse kolme...

AK: 335.

IM: 335 euroo –

AK: Joo.

NH: Joo, okei, eli jotain 800 paikkeilla, yhteensä jotain sellasta.

IM: Jotain tollast.

AK: Tota, mulla *Jordan 11 concordit*. Ostin nää Madboy Alilt. Nää maksaa normaalisti 300, mut mä ostin nää huntti kakskyt, jotain tommost. Ostin silt, kaverialennus. Nää housut tilasin, mä en muista mistä, mut kolkyt euroo. Tää, sain Cledokselta. Vyö, 335. Takki, mejän oma. Et ei siin... Perus settii.

NH: Eli about neljäsataa viiskymppii. Matikkanero täält nyt huutelee.

AK: Perus settii, perus settii.

SK: Mahtavaa! Mä arvostan, et te vastasitte tähän kysymykseen! [nauraa]

IM: Tää on eka kerta, ku me vastataan –

AK: Eka kerta, ku me vastataan tähän!

IM: – ikin mihinkään tällaseen.

AK: Ei olla vastattu missään haastiksis.

SK: Mut hei te edustatte Myrtsii joten –

AK: Joo! Tottakai! Pakko!

IM: Myyrmäkhii.

AK: [epäselvä sana]

NH: No hei! Seuraavaks pääsisitte arvailemaan vantaalaista ääntä. Eli te kuulette kohta jonkun äänen, joka jollain tavalla liittyy Vantaaseen. Ja teijän olis tarkoitus arvata, että mistä äänestä on kyse.

IM: *Oh my God!*

IK: Okei...

[naurua]

[kohinaa ja surinaa]

[Naurua]

AK: *What?*

SK: [nauraen] Mä rakastan teijän ilmeitä!

NH: Sellanen ääni.

AK: Venaa, venaa, venaa, mitä mun pitää t-

IM: Pitäiskö mun tunnistaa jostain, tie mis on autoja?

SK: No, mut se on oikee vastaus!

NH: Nii, mut mikä tie?

SK: Mikä tie se on?

NH: Tää on nyt joku tietty tie.

SK: Tai semmonen niinku –

NH: Ehkä niinku...

SK: Mmmm...

IM: Venaa, venaa, venaa!

NH: ...laajempi kokonaisuus.

IM: Siis mulle tuli vaan joku semmonen tunneli...

SK: Joo!

IM: Mis vaan auto ajaa –

NH: Mm. Ihan hyvä arvaus.

IM: – joku tollanen...

SK: Joo! Hyvä veikkaus, joo.

AK: Ei, toi on motari.

SK: Aa'a! Se on kehätie.

AK: Nii Kehä I vai?

SK: [naurua] Eli sä arvasit!

AK: No, okei [nauraa]

[kaikki nauravat]

NH: Hei kiitos paljon Iban ja Keinaan, et pääsitte mestalle!

IM: Tottakai! *Any time, any time!*

AK: Kiitos teille, kiitos teille!

[musiikkia]

SK: Sä kuuntelit Lähiö-podcastia.

NH: Käy ottaa haltuun Vantaan kaupunginmuseo Instagramista, niin pysyt perillä tulevista jaksoista.

SK ja NH yhdessä: Moikkaaaa! [naurua]

[musiikkia]